

UZASADNIENIE

W dniu 15 maja 2018 roku (data prezentaty) M. C. złożyła odwołanie od decyzji Kolei (...) z dnia 30 kwietnia 2018 roku nr sprawy (...).20- (...) -2- (...) -2018. Powódka wniosła o oddalenie przez Sąd żądania zapłaty na rzecz Kolei (...) kwoty 158,93 zł tytułem mandatu za przejazd Kolejami (...) bez dokumentu potwierdzającego brak posiadanych uprawnień do zniżki.

W uzasadnieniu stanowiska M. C. wskazała, że w dniu 28 listopada 2017 roku, podczas podróży pociągiem na trasie W.-W. została wezwana przez osobę uprawnioną do przeprowadzenia kontroli biletów do okazania biletu za przejazd. Ponadto po okazaniu ulgowego biletu miesięcznego 2-strefowego zażądano od niej okazania dokumentu potwierdzającego prawo do przejazdu ze zniżką, tj. legitymacji szkolnej, której w dniu przejazdu nie posiadała przy sobie. W konsekwencji podróżna została obciążona opłatą dodatkową za brak dokumentu uprawniającego do skorzystania z ulgi. Ponadto wskazano, że złożone przez powódkę odwołanie nie zostało uwzględnione decyzją pozwaną z dnia 30 kwietnia 2018 roku, z uwagi na niezachowanie 7 dniowego terminu. Powódka wywiodła, że powołany termin jest zbyt krótki oraz narusza uzasadniony interes strony (k. 1-2).

W odpowiedzi na pozew z dnia 09 sierpnia 2018 roku (data prezentaty) (...) Sp. z o.o. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwaną zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. Zgłoszono zarzut niezasadności powództwa (odwołania) ze względu na niespełnienie przez powódkę wymogów określonych w Regulaminie odprawy oraz przewozu osób, rzeczy i zwierząt przez „Koleje (...) – KM. W uzasadnieniu wskazano, iż ulga dla uczniów i studentów wynika z przepisów ustawy z 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego. Zarzucono, że powódka mimo stosowanego pouczenia znajdującego się na wezwaniu do zapłaty wystawionym w pociągu, nie udokumentowała faktu posiadania uprawnienia do ulgowego przejazdu oraz nie uiściła opłaty manipulacyjnej w terminie 7 dni od daty przejazdu. Pozwany przytoczył treść art. 33a ust. 4 ustawy z 15 listopada 1984 roku Prawo przewozowe. Ponadto pozwany wywodził, że żądanie odwołania (pozwu) nie może zostać uwzględnione ze względu na sposób jego sformułowania (k.23-27).

Do zamknięcia rozprawy stanowiska stron nie uległy zmianie.

Sąd ustalił co następuje:

W dniu 28 listopada 2017 roku powódka M. C. odbywała przejazd transportem kolejowym (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (zwane dalej (...) Sp. z o.o. w W.) od stacji W. do stacji W.- Wileńska. Podczas kontroli biletów na stacji W. o godz. 19:28, dokonywanej przez kontrolera o nr identyfikacyjnym (...) ujawniono, że M. C. nie posiadała dokumentu poświadczającego uprawnienie do ulgowego przejazdu w postaci legitymacji szkolnej. M. C. okazała wówczas zaświadczenie od Dyrekcji, które nie zostało uznane za dokument potwierdzający uprawnienie do zniżki. Podróżna nie posiadała przy sobie w trakcie kontroli legitymacji szkolnej, która była zniszczona i nie została przez nią wymieniona z uwagi na problemy zdrowotne. W czasie kontroli powódka zajmowała miejsce siedzące, znajdujące się w składzie pociągu oraz nie zgłosiła się do kierownika pociągu. W związku z powyższym, kontroler wystawił M. C. wezwanie do zapłaty na kwotę 153,26 zł, na którą złożyły się: opłatę taryfową za przejazd w wysokości 5,26 zł oraz opłata dodatkowa w wysokości 148 złotych. Powódka przyjęła wezwanie do zapłaty. Na wezwaniu do zapłaty umieszczono pouczenie, iż podróżny posiadający uprawnienie do ulgowych przejazdów, który nie okazał w pociągu ważnego dokumentu poświadczającego to uprawnienie, może w ciągu 7 dni od daty doręczenia wezwania (nie wliczając dnia wystawienia wezwania) wnieść odwołanie do wskazanego Wydziału, dołączając potwierdzoną za zgodność z oryginałem (np. przez upoważnionego pracownika KM, wystawcę, notariusza) kopię dokumentu poświadczającego posiadanie – w czasie odbywania przejazdu – uprawnienia do ulgowego przejazdu oraz oryginał wezwania do zapłaty i dowód uiszczenia opłaty manipulacyjnej w kwocie 17 zł. Powyższe wynika z § 16 ust. 16-18 Regulaminu odprawy oraz przewozu osób, rzeczy i zwierząt przez (...) stanowiący załącznik do uchwały Nr 543/ (...)

Zarządu Spółki (...) sp. z o.o. z dnia 28 grudnia 2011 roku (okoliczności bezsporne, a ponadto dowód: wezwanie do zapłaty seria CF Nr (...) – k. 28-29, zeznania powódki M. C. – k. 101v., Regulamin odprawy oraz przewozu osób, rzeczy i zwierząt przez (...) stanowiący załącznik do uchwały Nr 543/ (...) Zarządu Spółki (...) sp. z o.o. z dnia 28 grudnia 2011 roku – k. 42-99).

W dniu 26 stycznia 2018 roku (...) Sp. z o.o. w W. wystosowała do M. C. wezwanie do zapłaty (nr (...)) kwoty 156,55 zł, w tym 153,26 zł tytułem opłaty za przejazd z opłatą dodatkową, 1,97 zł kosztów wysyłki oraz 1,32 zł odsetek ustawowych (dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 26.01.2018 r. – k. 3).

Kolejno dnia 15 lutego 2018 roku (data prezentaty Kolei (...)) M. C. złożyła do pozwanej (...) Sp. z o.o. w W. odwołanie od przedmiotowego wezwania do zapłaty. Do odwołania załączyła kopię ważnej do 30 września 2018 roku legitymacji szkolnej Nr (...), poświadczającej posiadanie uprawnienia do ulgowego przejazdu (dowód: odwołanie od wezwania do zapłaty z dnia 15.02.2018 r. wraz z załącznikami – k.4-7).

W odpowiedzi na powyższe odwołanie (...) Sp. z o.o. w W. w piśmie z dnia 13 marca 2018 roku nie uwzględniło go wskazując, że warunkiem anulowania opłaty dodatkowej jest przedstawienie odpowiednich dokumentów oraz wniesienie opłaty manipulacyjnej w ciągu 7 dni nie licząc daty otrzymania wezwania do zapłaty. Dodano, że zaświadczenia wystawiane przez szkoły/uczelnie nie są przewidziane w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 25 października 2002 roku, jako dokumenty poświadczające uprawnienia do przejazdów na podstawie biletów ulgowych (dowód: odpowiedź na odwołanie z dnia 13.03.2018 r., k. 8-8v.).

Następnie w dniu 17 kwietnia 2018 roku (...) Sp. z o.o. w W. ponownie wystosowała do M. C. wezwanie do zapłaty (nr (...)) kwoty 158,93 zł w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego wezwania do zapłaty (dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 17.04.2018 r. – k. 9).

W piśmie z dnia 20 kwietnia 2018 roku M. C. skierowanym do (...) Sp. z o.o. w W. odmówiła dokonania zapłaty kwoty 158,93 zł w całości. Powódka wywiodła, że 7 dniowy termin stanowi nieuzasadnione ograniczenie, które nie wynika z żadnego przepisu wyższej rangi. Wywiodła, że terminy na złożenie reklamacji winny być dłuższe (dowód: pismo z dnia 20.04.2018 r. – k.10-11).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dokumentów, co do których strony nie kwestionowały ich autentyczności, ani ich treści, zaś Sąd również nie miał wątpliwości, co do ich wartości dowodowej, stąd też uznał je za w pełni wiarygodne. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił również w oparciu o niesporne, bowiem wyraźnie przyznane twierdzenia stron, które nie budziły wątpliwości co do ich zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. Sąd oparł się również na zeznaniach powódki, która opisała przebieg kontroli biletowej w pociągu. Powódka nie kwestionowała faktu przejazdu pociągiem oraz okazania podczas kontroli dokumentu uprawniającego do ulgi w postaci zaświadczenia dyrektora, a nie wymaganej legitymacji szkolnej, której - jak przyznała - nie posiadała przy sobie. Jednocześnie przyznała, że nie dotrzymała 7 dniowego terminu na zgłoszenie się do przewoźnika celem udokumentowania faktu posiadania uprawnienia do ulgowego przejazdu. W ocenie sądu zeznania powódki są wiarygodne, logiczne i spójne oraz korespondują z materiałem zgromadzonym w sprawie.

Sąd zważył, co następuje

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, o czym przekonują następujące argumenty.

Na wstępie należy jednak zaznaczyć, że za oddaleniem powództwa nie przemawiał podniesiony przez pozwaną zarzut nieprecyzyjnego sformułowania żądania przez powódkę. W ocenie Sądu roszczenie powódki ma podstawę art. 189 k.p.c. , zgodnie z którym powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Jej żądanie to w istocie żądanie ustalenia, że nie jest zobowiązana do zapłaty opłaty dodatkowej.

Powyższy przepis określa materialnoprawne przesłanki zasadności powództwa, w którym powód domaga się sądowego ustalenia istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa. Powództwo będzie oddalone przede wszystkim, jeżeli powód nie ma interesu prawnego do jego wytoczenia, ale także jeżeli interes taki istnieje, ale twierdzenie powoda o istnieniu lub nieistnieniu stosunku prawnego okaże się bezzasadne.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostała okoliczność, że powódka w ramach zawartej ze stroną powodową umowy korzystała w dniu 28 listopada 2017 roku z przewozu w transporcie kolejowym wykonywanym przez stronę pozwaną. Ponadto kwestia nie dochowania przez powódkę 7 dniowego terminu na przedstawienie dokumentów uprawniających do ulgowego przejazdu oraz nie wniesienie opłaty manipulacyjnej stanowiących warunków anulowania opłaty dodatkowej, także nie było kwestionowane w toku procesu. Powyższy termin wiąże zarówno podróżnego, jak i przewoźnika w konsekwencji jego nie dochowanie powoduje nie możliwość uchylecia opłaty wskazanej w wezwaniu. W ocenie Sądu powódka nie spełniła tych wymagań formalnych w określonym 7 dniowym terminie, co skutkowało oddaleniem powództwa.

Zgodnie z treścią art. 774 k.c. przez umowę przewozu przewoźnik zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy. Zważywszy na treść powołanego przepisu należy stwierdzić, iż w stanie faktycznym niniejszej sprawy strony sporu łączyła umowa o przewóz. Dokonując oceny stanowisk stron w kontekście obowiązujących regulacji prawnych w pierwszej kolejności należało uwzględnić treść art. 775 k.c., zgodnie z którym przepisy tytułu XXV k.c. regulujące umowę przewozu stosuje się do przewozu w zakresie poszczególnych rodzajów transportu o tyle, o ile przewóz ten nie jest uregulowany odrębnymi przepisami. Odnośnie transportu kolejowego takie szczególne regulacje zawiera ustawa z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe (Dz.U. z 2017 r. poz. 1983). Stosownie do brzmienia art. 16 ust. 1 Prawa przewozowego, umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia – przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym. Jednocześnie wymaga podkreślenia, że umowa przewozu jest umową zawieraną przez tzw. przystąpienie, co w praktyce obrotu prawnego oznacza, iż osoba, która nabywa bilet na przejazd lub zajmuje miejsce w środku transportowym wyraża wolę zawarcia umowy o przewóz, której szczegółowe warunki określają wydane przez przewoźnika regulaminy obejmujące informację o taryfach, cenach oraz warunkach odbywania przejazdu.

Stosownie do treści art. 4 Prawa przewozowego, przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, mogą wydawać regulaminy określające warunki obsługi podróżnych, odprawy oraz przewozu osób i rzeczy. W oparciu o dyspozycję przytoczonego powyżej przepisu wydany został Regulamin odprawy oraz przewozu osób, rzeczy i zwierząt przez Koleje (...) – KM, stanowiący załącznik do Uchwały Nr 543/ (...) Zarządu Spółki (...) Sp. z o.o. z dnia 2011 roku, obowiązujący w dacie przejazdu, którego § 16 ust.17 stanowi, że podróżnemu, o którym mowa w ust. 16 (oświadczającemu, że posiada uprawnienie do bezpłatnego lub ulgowego przejazdu, ważny dokument przewozu, ale nie przedstawi ich w pociągu), odmawiającemu opłacenia należności w pociągu kierownik pociągu/konduktor/ kontroler wystawia wezwanie do zapłaty. Należności wykazane w wezwaniu zostaną umorzone po uiszczeniu opłaty manipulacyjnej, określonej w załączniku do TP-KM pod warunkiem udokumentowania przez podróżnego uprawnienia do bezpłatnego/ ulgowego przejazdu lub posiadania ważnego biletu na przejazd oraz **złożenia pisemnego odwołania w terminie 7 dni od daty przejazdu na zasadach określonych w ust. 18-30**. Nadto w myśl § 16 ust.18 powołanego Regulaminu podróżny może złożyć do KM (w formie pisemnej) odwołanie, gdy nie zgadza się z treścią wystawionego wezwania do zapłaty i może udowodnić, że posiadał ważny dokument przewozu lub dokument poświadczający jego uprawnienie do przejazdu bezpłatnego lub ulgowego. Odwołania przyjmuje i rozpatruje w zakresie, o którym mowa w ust. 18, Wydział Windykacji (...) (ust. 19). Kolejno w myśl ust. 20 pkt 1), 3)- 4) powołanego Regulaminu do odwołania kierowanego do (...) należy dołączyć: potwierdzoną za zgodność z oryginałem (np. przez upoważnionego pracownika KM, wystawcę, notariusza) kopię dokumentu poświadczającego posiadanie – w czasie odbywania przejazdu – uprawnienia do bezpłatnego bądź ulgowego przejazdu, oryginał wezwania do zapłaty oraz dowód uiszczenia opłaty manipulacyjnej, wynikającej z Rozporządzenia MI z 20.01.2005 r. W sytuacji, w której podróżny nie spełni chociażby jednego z określonych w pkt 10-4 warunków, odwołanie nie będzie uwzględnione. Jednocześnie w ust. 27 zaznaczono, że

odwołanie, o którym mowa w ust. 18 pozostawia się bez rozpoznania w przypadku zgłoszenia ich po upływie terminów określonych w ust. 17 mającym zastosowanie w przedmiotowej sprawie i ust. 24.

Należy dodać, że treść regulaminu obowiązującego u strony pozwanej odpowiada brzmieniu art. 33a ust. 4 pr. przew.

Odnosząc powyższe regulacje do realiów przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, że podczas kontroli w pociągu, jak miała miejsce w dniu 28 listopada 2017 roku powódka okazała bilet miesięczny 2-strefowy ulgowy, jednakże jako dokument potwierdzający prawo do przejazdu ze zniżką dla osób uczących się zamiast legitymacji szkolnej okazała zaświadczenie od Dyrektora szkoły. W konsekwencji kontroler wystawił jej wezwanie do zapłaty, które przyjęła. M. C. posiadała ważną legitymację szkolną, lecz nie miała jej podczas kontroli. Korzystając z uprawnienia do odwołania od wezwania do zapłaty, **powódka dopiero w dniu 15 lutego 2018 roku złożyła takowe odwołanie do D. Windykacji (...). Nie ulega zatem wątpliwości, na co zasadnie wskazuje strona pozwana, że powódka nie dochowała 7 dniowego terminu na złożenie odwołania.** Wskazany termin został znacznie przekroczony, skoro przejazd pociągiem miał miejsce w dniu 28 listopada 2017 roku. W konsekwencji nie było podstaw do jego uwzględnienia. Ponadto powódka nie uiściła opłaty manipulacyjnej w kwocie 17 zł.

Kolejno należy odnieść się do kwestii dokumentów uprawniających do skorzystania z ulgi.

Przepis art. 33a ust. 4 ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2012 roku, poz. 1173 – tekst jednolity ze zmianą) stanowi, że w razie stwierdzenia braku ważnego dokumentu poświadczającego uprawnienie do bezpłatnego albo ulgowego przejazdu przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona pobiera właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawia wezwanie do zapłaty. Pobrana należność za przewóz i opłata dodatkowa, po uiszczeniu opłaty manipulacyjnej odpowiadającej kosztom poniesionym przez przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego, podlegają zwrotowi, a w przypadku wezwania do zapłaty - umorzeniu, w przypadku udokumentowania przez podróżnego, nie później niż w terminie 7 dni od dnia przewozu, uprawnień do bezpłatnego lub ulgowego przejazdu.

Zatem przewoźnik ma prawo żądać nie tylko okazania biletu ulgowego, ale okazania również ważnego dokumentu uprawniającego do przejazdu bezpłatnego lub ulgowego. Jeżeli podróżny nie będzie legitymował się takim dokumentem, to obciążają go ujemne konsekwencje wynikające z faktu, że w chwili kontroli uważany jest za podróżnego jadącego bez biletu. W tym miejscu należy przywołać treść art. 4 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1992 roku o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz.U. nr 54, poz. 254), którym to enumeratywnie wymienione zostały podmioty uprawnione do ulgowych tj.: „Do ulgi 37 % przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego w pociągach osobowych, pospiesznych i ekspresowych, na podstawie biletów jednorazowych, są uprawnione następujące osoby: pkt 2) dzieci i młodzież w okresie od rozpoczęcia odbywania obowiązkowego rocznego przygotowania przedszkolnego do ukończenia szkoły podstawowej lub ponadpodstawowej - publicznej lub niepublicznej o uprawnieniach szkoły publicznej, nie dłużej niż do ukończenia 24 roku życia. Natomiast § 9 ust. 1 pkt 1) podpunkt b) rozporządzenia Ministra infrastruktury w sprawie rodzajów dokumentów poświadczających uprawnienia do korzystania z ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego stanowi: Dokumentami poświadczającymi uprawnienia dzieci odbywających obowiązkowe roczne przygotowanie przedszkolne i uczniów do korzystania z ulgi: pkt 1) 37% - przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego w pociągach osobowych, pospiesznych i ekspresowych, na podstawie biletów jednorazowych, są odpowiednio dla: podpunkt b) dzieci i młodzieży w okresie od rozpoczęcia nauki w szkole podstawowej do ukończenia gimnazjum, szkoły ponadpodstawowej lub ponadgimnazjalnej – publicznej lub niepublicznej o uprawnieniach szkoły publicznej, do ukończenia 24 roku życia – **legitymacja szkolna**; pkt 2) 49% - przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego w pociągach osobowych i pospiesznych, na podstawie imiennych biletów miesięcznych, oraz autobusowego w komunikacji zwykłej i przyspieszonej, na podstawie imiennych biletów miesięcznych szkolnych, **są odpowiednie dokumenty, o których mowa w pkt 1, tj. legitymacja szkolna.**

Powódka posiadała ważną legitymację szkolną, zatem powinna ją okazać podczas kontroli korzystając z ulgowego przejazdu. Powoływanie się przez powódkę na okoliczność zniszczenia legitymacji i jej nie przedstawienia w toku kontroli nie zwalniało powódki z obowiązku jej okazania. Ponadto, jak zasadnie wskazywała strona pozwana powódka powinna podczas kontroli okazać legitymację szkolną prawidłowo podpisaną i podbitą, a nie zaś okazywać zaświadczenie Dyrektora szkoły, które nie stanowi dokumentu uprawniającego do ulgowego przejazdu, zgodnie z powołanymi przepisami. Taki dokument stanowi legitymacja szkolna. Ponadto, jeśli legitymacja faktycznie uległa zniszczeniu powódka powinna wnieść o jej wymianę.

Na skutek uchybienia przez powódkę 7-dniowemu terminowi na udokumentowanie faktu posiadania uprawnienia do ulgowego przejazdu, tj. przedstawiania przewoźnikowi ważnej legitymacji szkolnej, powództwo nie mogło zostać uwzględnione. Twierdzenia powódki odnoszące się do długości tego terminu nie mogły wpłynąć na rozstrzygnięcie sprawy. Termin ten nie został ustalony arbitralnie przez pzanego, ale wynika z powołanego art. 33a ust. 4 Prawa przewozowego.

Z tych powodów oddalono powództwo na podstawie art. 189 k.p.c. w związku z art. 33a ust. 4 Prawa przewozowego.

O kosztach procesu, orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c., który stanowi, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W judykaturze przyjmuje się, że sposób skorzystania z art. 102 k.p.c. jest suwerennym uprawnieniem sądu orzekającego, ze względu na konieczność zapewnienia poczucia sprawiedliwości oraz realizacji zasady słuszności. Zakwalifikowanie przypadku jako „szczególnie uzasadnionego” wymaga rozważenia całokształtu okoliczności faktycznych sprawy. Jest to uprawnienie dyskrecyjne, którego podważenie następuje jedynie w sytuacji stwierdzenia, że dokonana ocena jest dowolna, oczywiście pozbawiona uzasadnionych podstaw (vide: postanowienia SN z dnia 4 marca 2011 roku, I CZ 13/11, z dnia 22 lutego 2011 roku sygn. akt II PZ 1/11, postanowienie SN z dnia 15.06.2011r., V CZ 23/11).

Zdaniem Sądu w tej sprawie zaistniały przesłanki do nieobciążenia powódki kosztami procesu. Należy wziąć pod uwagę, że powódka posiadała uprawnienie do skorzystania z ulgi przejazdu, ale ich należycie nieudokumentowana przewoźnikowi, gdyż nie złożyła odwołań, zgodnie z pouczeniem zawartym w wezwaniu do zapłaty. Jej zachowanie nie miało więc w żadnym razie na celu narazenia strony pozwanej na szkodę. Nadto Sąd uwzględnił, że powódka jest osobą młodą, uczennicą oraz nie posiada własnych źródeł dochodu, co uzasadniało odstąpienie od obciążenia jej kosztami procesu. Z tych samych powodów, nieuiszczone koszty sądowe przejęto na rachunek Skarbu Państwa.

ZARZĄDZENIE

Proszę:

- 1) odnotować uzasadnienie w kontrolce;
- 2) odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć powódce wraz z pouczeniem o sposobie i terminie wniesienia apelacji;
- 3) akta przedstawić do uprawomocnienia po upływie 21 dni od doręczenia z z.p.o., a w razie wniesienia apelacji – Pani Przewodniczącej Wydziału;
- 4) opublikować na portalu zgodnie z kartą informacyjną.